

[Undervisningsministeren.]

særlig egnede til videre læsning, og jeg tror, at der altid vil være brug for, at vi bevarer denne mulighed for dem, der ikke går den helt reglementerede vej, men som på et senere tidspunkt begynder på deres studier.

Med hensyn til de private skolars stilling — også disse skolars stilling i almindelighed — som det ærede medlem hr. Morten Lange havde visse principielle betænkeligheder over for, vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, man skal have så mange bekymringer for disse skolars stilling i vort skolevæsen. Det kan jo ikke bestrides, at en stor del af disse skoler — det gælder både kursus og private gymnasier — har været meget værdifulde skoler. At der naturligvis må være et vist tilsyn med studenterkursus, så det forretningsmæssige ikke får en for stærk placering i billedet, er jeg enig i. Men det tilsyn, vi har, mener jeg også er opmærksom på, om noget sådant skulle foreligge. I almindelighed tror jeg vi må sige, at de private skoler bør have en plads i vort skolevæsen. Det er i det hele taget en god tradition, vi har haft her i landet, at vi har givet mulighed for, at man ved siden af den offentlige skole, der giver tilbud til den enkelte om fri undervisning, har de private skoler, der selv skal skaffe sig eleverne, og som jo alligevel gennem tilrettelæggelsen af disse skoler har en mulighed for at kalde interesserede skolefolk til dette skolearbejde, som vi ikke kan undvære. Navnlig for øjeblikket, hvor vi har vanskeligt ved at skaffe tilstrækkelig plads og tilstrækkelige lærerkræfter i den offentlige skole, er det ønskeligt, at vi får den hjælp, vi i så høj grad har brug for, både fra kursus og private gymnasier.

Det ærede medlem hr. Poul Thomsen rejste et par konkrete spørgsmål, som jeg ikke helt kan give besked på i dag; men når vi kommer videre frem til anden og tredje behandling, kan jeg give det ærede medlem svar på de spørgsmål om sammenlægning af klasser o. lign., som det ærede medlem rejste.

Til slut udtaler jeg håbet om, at lovforslagene kan få — det synes jeg der er udsigt til — en blid gang og en hurtig vedtagelse her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 711, fremsættelsen i tidenden sp. 1255).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 6 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om den faste voldgiftsret.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 713, fremsættelsen i tidenden sp. 1255).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Ravn: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, er forhindret i at være til stede, vil jeg gerne knytte nogle ganske få bemærkninger til de to lovforslag, der her er til forhandling.

Disse to lovforslag, forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder og forslag til lov om ændring af lov om den faste voldgiftsret, er en konsekvens af den nye hovedaftale, som den 18. november 1960 kom i stand mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen, De samvirkende Fagforbund, og som det jo er hensigten skal afløse det gamle septemberforlig af 1899. Når begge hovedaftaler, som det her foreslås, fremtidig kommer til at stå side om side i de to love, er årsagen den, at det sikkert tager nogen tid, forinden septemberforliget af 1899 kan udelukkes som et dokument, der ikke længere anvendes på arbejdsmarkedet. Selv om de to hovedorganisationer lader hovedaftalen af 18. november 1960 træde i kraft sammen med de nye overenskomster, er der sikkert adskillige enkeltvirksomheder, herunder en del uorganiserede arbejdsgivere, der stadig er forpligtet af septemberforliget af 1899; derfor kan det ikke øjeblikkeligt borttages fra den gældende lovgivning.

Der er i øvrigt ikke mange bemærkninger